

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 127. Okólnik T. 40 Ministerstwa Skarbu z dnia 27 lutego 1936 r. L. D. IV. 4554/2/36 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywózowej (dotyczy poz. 1162 p. 5 taryfy celnej).

Poz. 128. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 28 lutego 1936 r. L. D. IV. 3654/3/36 w sprawie uwzględniania nadwyżek ponad wagę, wskazaną w pozwoleniu przywozu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

127.

OKÓLNIK T. 40 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lutego 1936 r.

L. D. IV. 4554/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywózowej (dotyczy poz. 1162 p. 5 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Przyrząd do sprawdzania numerów przędzy (motowidło) podlega ocenie według poz. 1162 p. 5 taryfy celnej, jako przyrząd kontrolno-techniczny.

2) Przyrząd do sprawdzania rozmiarów płytek fajansowych do wykładania ścian podlega ocenie według poz. 1162 p. 5 taryfy celnej, jako przyrząd kontrolno-techniczny.

Sprzeczne z niniejszym wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

128.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lutego 1936 r.

L. D. IV. 3654/3/36

w sprawie uwzględniania nadwyżek ponad wagę, wskazaną w pozwoleniu przywozu.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z postanowieniami § 27 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego, oraz § 37 ust. 5 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Przy przywozie artykułów kolonialnych, ich surogatów i korzeni, objętych grupą 6 taryfy celnej i podlegających ograniczeniom przywózowym, należy zwalniać od tych ograniczeń nadwyżki towaru, nieprzekraczające 1% ponad wagę, wskazaną w pozwoleniu przywozu, a przy częściowym wykorzystywaniu pozwolenia przywozu — nadwyżki towaru, nieprzekraczające 1% ponad wagę ostatniej — niewykorzystanej części; w tych przypadkach nie mają zastosowania ograniczenia zawarte w zdaniu drugim ust. 5 § 37 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Komitet studjów dla zbliżenia gospodarczego polsko-węgierskiego, obradujący od kilku dni w Warszawie pod przewodnictwem podsekretarza stanu w Min. Przem. i Handlu dr. Fr. Doleżala i przy udziale naczelnika Łychowskiego, Pilcha, radców Brzezińskiego (MSZ), Lubaczewskiego i Sadowskiego (M. P. i H.), ze strony polskiej oraz przy udziale ministrów pełnomocnych de Hory'ego, de Nickla oraz podsekretarza stanu Ferenziego, radców Fabiniego, Dornera i innych ze strony węgierskiej — zakończył w dniu 14 b. m. swoje obrady.

W toku prac komitetu ustalono ogólne podstawy obrotu towarowego polsko-węgierskiego, zwłaszcza w dziedzinie kontyngentowej i celnej na najbliższy okres roczny. Należy zaznaczyć, że w toku tych obrad osiągnięto dalsze możliwości zbliżenia gospodarczego polsko-węgierskiego.

Dalsze obrady odbędą się w najbliższej przyszłości w Budapeszcie.

Delegacja węgierska opuściła Warszawę w dn. 14 b. m.

Z Ministerstwa Komunikacji.

W dniu 18 b. m. wyruszą z Warszawy pociągi popularne, zorganizowane przez Ligę Popierania Turystyki, do Krakowa i Wilna. Pociąg do Krakowa wyruszy dnia 18 b. m. o godzinie 23.18 z Dworca Głównego i przybędzie do Krakowa 19-go o godz. 5.34. Powrót pociągu do Warszawy nastąpi dnia 21 b. m. o godzinie 6.03. Opłata za przejazd w wagonach turystycznych z miejscami do leżenia wynosi zł 12.70, w wagonach pullmanowskich z miejscami numerowanymi 3-ej klasy — zł 10.70.

Pociąg do Wilna odejdzie z dworca Warszawa Wileńska dnia 18-go o godzinie 17.50 i przybędzie do Wilna dnia 19-go o godz. 0.30. Odjazd pociągu z Wilna dn. 20-go o godz. 16.30 i powrót do Warszawy tego dnia o godz. 23.40. Opłata za przejazd tam i z powrotem w wagonach 3-ej klasy z miejscami numerowanymi wynosi zł 12.70. W pociągu wagon restauracyjny. Poza dn. 24-go uruchomiony będzie pociąg popularny z Warszawy do Częstochowy według następującego rozkładu: odjazd Warszawa Główna o godz. 18.06, przyjazd do Częstochowy o godz. 21.50. Odjazd pociągu z Częstochowy nastąpi dn. 25-go o godz. 18.35, powrót do Warszawy tego dnia o godz. 22.16. Cena przejazdu do Częstochowy i spowrotem zł 10.

Karty uczestnictwa na wszystkie trzy pociągi do nabycia w biurach podróży i w kasach biletowych na dworcu głównym i wileńskim.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Na jedenastym posiedzeniu Senatu z dn. 12 marca r. b. P. Minister Spraw Wewnętrznych Wł. Raczkiwicz wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoki Senacie! Ogromny zakres prac Ministerstwa Spraw Wewnętrznych powoduje dla Ministra niemożność szerszego naświetlania wielu zagadnień w ramach jednego przemówienia. Dlatego też mimo, iż szczegółowa dyskusja w komisjach i na plenum obu Izb podkreśliła wagę i znaczenie niejednego zagadnienia, związanego z moim resortem, pragnę po omówieniu spraw bezpieczeństwa, co uczyniłem w przemówieniu sejmowym, ześrodkować uwagę Wysokiej Izby na zagadnieniach samorządowych, które niewątpliwie stanowią drugi kapitalny kompleks spraw najbardziej ważkich w zakresie kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych.

Pozatem, nie kusząc się bynajmniej o wyczerpujące przedstawienie sprawy, uważam za konieczne nie pominąć milczeniem dwóch spraw, które w toku dotychczasowych dyskusyj były przez członków tej Izby otoczone specjalną uwagą.

Mam na myśli pewne zagadnienia, związane z usprawnieniem administracji, oraz sprawę najbardziej dziś aktualną w zakresie naszej polityki narodowościowej, a mianowicie sprawę normalizacji stosunków w województwach południowo-wschodnich.

Na posiedzeniu Komisji Budżetowej Senatu miałem już sposobność wspomnieć o wadze, jaką przywiązuję do spraw samorządu terytorjalnego, prawidłowego funkcjonowania jego organów ustrojowych i właściwego do nich stosunku władz nadzorczych.

Ustawodawstwo nasze z ustawą konstytucyjną na czele przesądziło ważką rolę samorządu terytorjalnego w systemie administracji publicznej państwa w sposób niedwuznaczny, a w konsekwencji prowadzący do konieczności scharmonizowania dwóch czynników, administracyjno-rządowego i społeczno - samorządowego tak w systemie i teorii, jak również w praktyce dnia powszedniego.

Samorząd terytorjalny jest jednym z praktycznych urządzeń administracji państwowej, stano-

wiąc przedłużenie i uzupełnienie administracji rządowej tak, jak i miejscowe potrzeby publiczne stanowią fragment potrzeb ogólnopństwowych.

Samorząd jest więc ogniwem administracji państwowej, kierowanej wolą Rządu, odpowiedzialnego za całokształt działalności administracji, jak to wynika z art. 25 Konstytucji. Stąd więc czynnik obywatelski w samorządzie powołany jest do współdziałania z czynnikiem administracyjnym i przeciwstawianie sobie tych dwóch czynników pozbawione jest jakiegokolwiek sensu.

To przeciwstawianie jest niewątpliwie skutkiem fałszywego nastawienia wielu obywateli do określonego poprzednio stanowiska samorządu w systemie współczesnej administracji publicznej, jest nawrotem do myślenia kategoriami sięgającymi czasów przedwojennych, kiedy czynnik obywatelski w samorządzie nie był czynnikiem walki o zachowanie naszej odrębności narodowej i przeciwstawiany był administracji państwowej zaborczej.

W państwie niepodległym cała administracja publiczna we wszystkich jej organach ma służyć interesowi publicznemu, interesowi zbiorowemu ogółu obywateli, musi więc opierać się na ich zaufaniu, tak jak opiera się na środkach łożonych przez nich, jako płatników.

Rolę samorządu terytorjalnego w administracji publicznej ilustruje fakt, że w pojęciu tegoż samorządu mieści się liczba, sięgająca 4.000 odrębnych organizmów gospodarczych i komórek administracji publicznej, opartych na najbliższym w nich udziale obywateli. Jest to teren szerokiej współpracy, współtroski i współodpowiedzialności mas obywatelskich za wykonywanie zadań publicznych na tle własnych potrzeb życia zbiorowego. Z tego stanowiska problem istoty i roli samorządu był gruntownie naświetlany przez moich poprzedników w okresie nie tak odległych jeszcze prac nad nową ustawą samorządową.

Ażeby zaś należycie ocenić znaczenie samorządu dla życia państwowego, wystarczy uprzytomnić sobie, ile jeszcze pracy trzeba włożyć w proces scalenia szerokich mas z ideą silnego państwa, jako „wspólnego dobra wszystkich obywa-